

قانون اصول محاکمات حقوقی

تبدیل آن یا اخذ ضامن منوط بر ضابط طرف می باشد و در ضمانت بایستی میزان مال مورد ضمانت تعیین شده و هر گاه چند نفر حاضر برای ضمانت شده باشند میزان مورد ضمانت آنها صریحاً تعیین شود و اشخاص ذیل به عنوان ضامن قبول نمیشوند .

۱ - مستخدمین وزارت عدلیه اعم از قضائیه

و اداری .

۲ - وکلای رسمی عدلیه در مورد موکلین خود

۳ - اشخاصیکه اهلیت معامله ندارند .

ضمانت بایستی در محکمه ای بعمل آید و یا آنکه ضمانت نامه کتبی که در اداره ثبت اسناد یا دفاتر اسناد رسمی تنظیم شده است تقدیم محکمه شود یا بموجب نوشته مورد تصدیق طرف باشد و تقدیم محکمه شود بعمل آید و در هر صورت ثبوت اعتبار ضامن بعهده کسی است که این تقاضا را می کند و مرجع قبول ضمانت و رسیدگی نسبت باعتبار ضامن محکمه ای است که قرار تأمین را صادر کرده است .

هر گاه مدعی یا محکوم له در جلسه که برای این کار معین شده حاضر نشوند محکمه میتواند در صورتی که ضمانت ضامن را معتبر تشخیص داد توقیف کلیه یا قسمتی از مدعا به را تبدیل به ضامن نموده و در اینصورت اگر مدعا علیه بموجب حکم قطعی محکوم شود ضامن بایستی از عهده پرداخت محکوم به بر آید و در اینصورت حکم به محکومیت مدعی علیه باو ابلاغ شده و بطریقیکه برای اجراء احکام مقرر است رفتار خواهد شد .

این نکته را باید در نظر داشت که قرار های تأمینی که در دعاوی تجاری و به استناد اوراق تجاری (برات - فته طلب - چک) و در نتیجه اعتراض عدم تأدیه صادر میشود قابل اعتراض نیست .

قرار تأمین مدعا به در نتیجه صلح متداعیین و یا صدور حکم به بیحقی مدعی از بین میرود و صدور حکم از محکمه ابتدائی بر بیحقی مدعی کافی برای رفع اثرات تأمین میباشد .

هر گاه مستدعی تأمین بموجب حکم قطعی محکوم بیطلان دعوا شد طرف او میتواند خساراتیکه از اجراء قرار باو متوجه شده مطالبه نماید .

اقسام تأمین

اقسام تأمین عبارتست از توقیف اموال منقول و غیر منقول مدعا علیه و مستثنیات دین را نمیتوان بعنوان تأمین توقیف کرد در صورتیکه مال مورد تأمین عین معین باشد تا موقعی که توقیف آن عین ممکن است توقیف اموال دیگر مدعا علیه ممنوع است .

مدعا علیه یا محکوم علیه میتواند که تبدیل اموال مورد توقیف را تقاضا کند و این در صورتی است که اموال جدیدی را که معرفی می کند از حیث اعتبار و سهولت فروش از مالسی که توقیف شده کمتر نباشد و همچنین مدعا علیه میتواند که با دادن ضامن معتبر رفع توقیف را بخواهد .

هر گاه عین مدعا به یا محکوم به توقیف شده باشد

امور رعیتی را ندارد و فقط بایستی برای تعیین میزان حاضر باشد و هر گاه بین طرفین یا مأمور اجراء در تعیین میزان مخارج اختلاف حاصل شود حد اقل مورد تصدیق موضوع و بقیه در کول بنظر محکمه میشود و هر گاه قبل از صدور قرار و توقیف محصول فروخته شده باشد و قیمت آن تا موقع توقیف پرداخت نشده باشد قیمت مزبوره توقیف و مطابق اقساطی که وصول میشود در صندوق عدلیه تودیع خواهد شد .

توقیف اموال منقول

توقیف اموال منقول بترتیبی بعمل می آید که در موارد اجراء احکام بایستی رعایت شود و در فصل اجراء مفصلاً خواهیم دید فعلاً این نکته را باید دانست که مهر و موم کردن اموال و سپردن آن بخود مدعا علیه یا محکوم علیه و یا شخص ثالث منوط بنظر محکمه است و در صورتیکه مدعی یا محکوم له راضی بسپردن اشیاء بطرف خود باشد سپردن آن الزامی است .

هر گاه برای تأمین مدعا علیه یا محکوم به اعیان اموالی ارائه شود و اعیان مزبور ضایع شدنی باشد توقیف آنها ممنوع است و در این صورت بایستی اموال مزبور بفروش رسیده وجه آن توقیف شود بهر صورت هر گاه اموالی که تحت توقیف در آمده ضایع شدنی باشد یا بیم تنزل قیمت آن برود بتقاضای احد طرفین مال مزبور بفروش خواهد رسید و هر گاه طرف دیگر با فروش موافق نباشد در صورتی مطابق نظر اورفتار خواهد شد که ضرری را که از نفروختن مال حاصل میشود تأمین نماید و در صورت فروش وجه آن در صندوق عدلیه تودیع خواهد شد .
بر طبق ماده ۴۰ قانون تأمین مدعا علیه نقل و انتقال عین یا منافع اموال توقیف شده (در صورتی که منافع نیز توقیف شده باشد) غیر نافذ است و انتقال دهنده تا موقعی که جبران حقوق تضییع شده طرف خود را نکند توقیف خواهد بود .

در قسمت توقیف اموال غیر منقول دفتر محکمه در ظرف دو روز سواد قسرا بر تأمین را با اداره ثبت اسناد محل میفرستد در قرار مزبور اسم و اسم پدر و نام خانواده و شغل طرفین صریحاً قید و مقدار مدعا علیه یا محکوم به و نوع ملك توقیف شده تصریح میشود و هر گاه ملك ثبت شده باشد اداره ثبت اسناد در ستون ملاحظات دفتر املاک (صفحه مربوطه بملك) صدور قرار توقیف را قید میکند و در صورتیکه ملك بثبت نرسیده باشد در دفتر توقیفی آن را یادداشت میکند و هر گاه ملك متملق بمدعا علیه یا محکوم علیه نباشد مراتب را در ظرف دو روز بمحکمه اطلاع خواهد داد .

توقیف عین ملك موجب توقیف محصول آن نیست و پس از توقیف مدعا علیه یا محکوم علیه نمیتواند اینیه آنرا خراب کرده یا اشجار آنرا بیاندازد مگر باندازهای که برای مصرف خود ملك لازم باشد .

توقیف محصول املاک و باغات اصولاً قبل از برداشت و تعیین سهم مدعا علیه یا محکوم علیه ممنوع است و لو اینکه محصول عین مدعا علیه باشد مگر در مواردیکه سایر دارائی مدعا علیه یا محکوم علیه کافی برای تأمین نباشد و در اینصورت مدعا علیه یا محکوم علیه میتواند تقاضای تبدیل نموده یا مطابق مقررات ضامن بدهد و مخصوصاً در این موارد اگر مدعا علیه یا محکوم علیه اموالی را که از حیث سهولت فروش و قیمت کمتر از محصول نباشد معرفی نماید قبول این پیشنهاد الزامی است حتی با عدم رضایت مدعی .

برای توقیف محصول بطریق ذیل عمل میشود :
اگر محصول جمع آوری شده باشد پس از وضع مخارج معموله زراعتی از قبیل علوفه عوامل و بندروخرج تنقیه قنات و مخارج مالیات رودخانه توقیف بعمل خواهد آمد و هر گاه جمع آوری نشده باشد برداشت بایستی خواه در يك دفعه خواه بدفعات مکرر با حضور مأمور اجراء بعمل آید و مأمور اجراء حق دخالت در امر برداشت و